

Patent af Opfinderen kan overdrages til Andre og ved hans Død overgaar til hans Enke og Arvinger efter den almindelige Lovgivning, vil formentlig ikke møde Modsigelse. Dersom Opfinderen selv i levende Live foretrækker engang for alle at afhænde Opfindelsen mod en samlet Sum istedetfor selv at erhverve Patent derpaa og da afhænde dette, synes der ingen fyldestgørende Grund at være til at lægge ham Hindringer i Veien herfor. Dersom Opfinderen dør, førend han har erhvervet Patent paa sin Opfindelse, bør hans Nærmeste dog ikke derved berøves Frugterne af hans Opfindsomhed; det Gæste, hvorom der her kunde være Spørgsmaal, er vistnok, om man bør lade Rettigheden til at erhverve Patent overgaa til hans Enke og Arvinger efter den almindelige Lovgivning, eller om man her burde etablere et lignende indskrænket Arvesystem, som det med Hensyn til Bessyttelsen mod Eftertryk af literære Arbejder og mod Eftergjørelse af Kunstarbejder indførte. Ligesom det imidlertid overhovedet ikke skjønnes, at der er tilstrækkelig Anledning til paa det heromhandlede Omraade, hvor det nærmest er rent materielle Interesser, om hvis Bessyttelse og Fremme der er Spørgsmaal, at overføre Reglerne fra hine eiendommelige Forhold, ved hvis Ordning ogsaa andre særlige Hensyn gjøre sig gjældende, saaledes maa det bemærkes, at Forudsætningen for den heromhandlede Rettigheds Bevaring og Overgang er, at Opfindelsen endnu ikke er bleven bekendt (jfr. Lovforslagets § 2), og naar altsaa en saadan Opfindelse findes i en Afdøds Bo, hvor der kun er fjernere Arvinger, vilde Følgen af, at der negtedes disse Udgang til at søge Patent paa Opfindelsen, som oftest blive, at de enten slet ikke offentliggjorde Opfindelsen eller urigtig udgav den for deres egen.

Til § 2.

Gjenstanden for Patent er i de enkelte fremmede Love formelt betegnet paa en noget forskjellig Maade. Ved Paragrafens Affattelse har man nærmest fulgt den i Frankrig gjældende Lov af 5te Juli 1844, dog har man efter det i den østerrigiske Lov af 15de Aug. 1852 givne Bink optaget en udtrykelig Be-

stemmelse om, at ogsaa Gjenopdagelsen af ældre, men atter tabte Opfindelser er at anse som en ny Opfindelse.

At Opfindelsens Nyhed maa være en uomgængelig Betingelse for, at der paa samme skal kunne meddeles Eneret, behøver formentlig ikke nogen nærmere Udvikling, hvorimod det vel kan være Tvivl underkastet, hvorledes denne Betingelse rettest udtrykkes i Loven. Efter de nugældende Regler her i Landet fortæbes et Patent, som ovenfor berørt, først naar det bevises, at nogen Anden forinden dets Udstedelse her i Riget har bragt den paagjældende Opfindelse til Udførelse, og Patenthaverens Ret svækkes følgelig ikke, om det end maatte kunne bevises, at Opfindelsen tidligere har været bragt til Udførelse i Udlandet, eller at den har været bekendt her i Landet, men ikke har været bragt til Udførelse. I Udlandets Lovgivninger er Begrebet om en Opfindelses Nyhed i denne Retning bestemt paa flere afvigende Maader, idet Opfindelsens Nyhed betinges af, at den ikke er bragt til Udførelse i Indlandet eller bekrævet i et trykt (indenlandsk eller udenlandsk) Værk eller af, at den aldeles ikke har været kendt før, eller af, at man, om man end har havt nogen Kundskab om den, dog ikke har været vidende om de til dens Udførelse nødvendige Omstændigheder o. s. v. Bestemmelsen af Nyhedsbegrebet er i nærværende Lovforslag nærmest givet efter den franske Lov og gaar ud paa, at en Opfindelse ikke bliver at anse som ny, naar den, før Begjæring om Patent indgives, her i Riget eller i Udlandet er bleven saaledes bekendt, at den af enhver Sagkyndig kan bringes til Udførelse. Den saaledes foreslaaede Begrænsning af Nyhedsbegrebet medfører nu vel en betydelig Indskrænkning i den her i Landet hidtil gjældende Regel, men ligesom dette dog ikke skjønnes at kunne vække Betænkelighed, da det jo maa staa i Opfinderens Magt at hemmeligholde Opfindelsen, indtil han har indgivet Begjæring om Patent, saaledes turde den foreslaaede Bestemmelse ogsaa bedst stemme med hvad Forholdets Natur tilfiger, eftersom en Opfindelse under de antydede Omstændigheder dog ikke længer kan siges at være ny i den Forstand, hvorom her